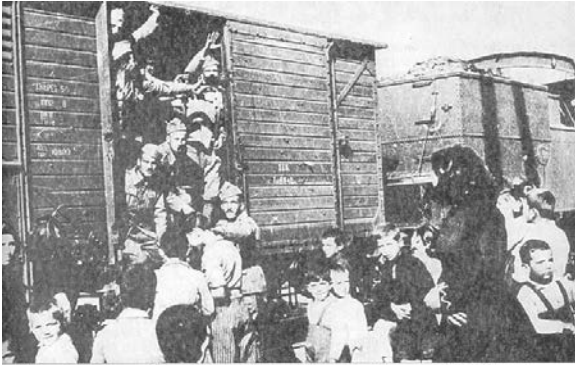

Η ΠΕΙΝΑ

Όνομα: Τάξη: Ημερομηνία:

Α. Παρατηρώ τις πιο κάτω φωτογραφίες και βάζω αριθμούς για να δείξω τη σειρά με την οποία έγιναν τα γεγονότα

Ο ελληνικός λαός ανταποκρίθηκε σφόδρα στο κάλεσμα του Ιωάννη Μεταξά και συμμετείχε με ενθουσιασμό στην εκπαίδευσή που ακολουθούσε. Σχολούν παντού η αναζήτηση των στρατιωτών για το μέγιστο είχε προλάβει πανηγυρικά χαρτιά.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Οι Άθλιοι

Οι Άθλιοι περιλαμβάνουν μία σειρά ιστοριών, συνδεδετικός άξονας των οποίων είναι αυτή του πρώην κατάδικου Γιάννη Αγιάννη, γνωστού στη φυλακή με τον αριθμό 24601, ο οποίος γίνεται μία δύναμη του καλού στη γη χωρίς όμως να μπορεί να ξεφύγει από το παρελθόν του.

Πλοκή

Ένας πεινασμένος νέος άνδρας, ο Γιάννης Αγιάννης, σπάζει τη βιτρίνα ενός αρτοποιείου για να κλέψει ψωμί με σκοπό να ταΐσει την οικογένειά του που λιμοκτονούσε. Η ποινή γι' αυτή του την κλοπή είναι πέντε χρόνια στα κάτεργα, που γίνονται δεκαεννέα χρόνια ύστερα από τις επανειλημμένες προσπάθειές του να δραπετεύσει.

Βρισκόμαστε στο έτος 1815 στην Τουλόν και ο Γιάννης Αγιάννης αποφυλακίζεται σε ηλικία 46 χρόνων. Ωστόσο είναι αναγκασμένος να κουβαλάει ένα κίτρινο αποφυλακιστήριο, το οποίο τον σημαδεύει σαν κατάδικο. Αντιμετωπίζοντας την απόρριψη των πανδοχέων, που δεν θέλουν να φιλοξενήσουν έναν κατάδικο, αναγκάζεται να κοιμηθεί στο δρόμο. Ο μόνος που τον δέχεται είναι ένας άνθρωπος της εκκλησίας, ο επίσκοπος Μυριήλ, ο οποίος τον περιμαζεύει και του παρέχει στέγη. Το ίδιο βράδυ ο Γιάννης Αγιάννης, ασυνήθιστος στην τόση καλοσύνη, το σκάει παίρνοντας μαζί του τα ασημένια καντηλιέρα του οικοδεσπότη του. Δεν προφταίνει να πάει μακριά και συλλαμβάνεται, αλλά ο επίσκοπος τον γλυτώνει λέγοντας ότι ο ίδιος του είχε δωρίσει τα ασημικά και του δίνει μάλιστα και δύο κηροπήγια. Στη συνέχεια του λέει ότι πρέπει να είναι πλέον τίμιος και να κάνει καλές πράξεις για τους άλλους. Ο Γιάννης Αγιάννης είναι ελεύθερος έκπληκτος και συγκινημένος. Για πρώτη φορά ύστερα από 19 ολόκληρα χρόνια δάκρυα ανεβαίνουν στα μάτια του.

Έξι χρόνια αργότερα ο Αγιάννης είναι ένας εργατικός, τίμιος και πλούσιος εργοστασιάρχης και έχει διοριστεί δήμαρχος της πόλης όπου κατοικεί. Έχει καταστρέψει το αποφυλακιστήριό του και έχει υιοθετήσει το ψευδώνυμο Κύριος Μαγδαληνής ώστε να ξεφύγει από τον επιθεωρητή Ιαβέρη, που τον καταδιώκει. Την ίδια περίοδο γνωρίζει μια δυστυχισμένη γυναίκα, την ετοιμοθάνατη Φαντίνα. Η Φαντίνα απολύθηκε από το εργοστάσιό του όταν μαθεύτηκε ότι έχει εξώγαμο παιδί και, μετά από αυτό, δεν έχει άλλη διέξοδο από την πορνεία. Πριν πεθάνει τον παρακαλά να φροντίσει για το παιδί της, τη μικρή Τιτίκα. Η μοίρα παίζει, όμως, περίεργα παιχνίδια και έτσι όταν ένας άλλος άντρας κατηγορείται ότι είναι ο Γιάννης Αγιάννης, η συνείδηση του Κυρίου Μαγδαληνή τον αναγκάζει να αποκαλύψει την ταυτότητά του, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί και πάλι στα κάτεργα. Αυτή τη φορά όμως δραπετεύει γρήγορα.

Πρώτη του δουλειά είναι να βρει τη μικρή Τιτίκα, την οποία η Φαντίνα είχε εμπιστευθεί σε έναν διεφθαρμένο πανδοχέα, τον Θερναδιέρο, και την σκληρόκαρδη και εγωίστρια γυναίκα του. Πληρώνοντας ένα ποσό ο Αγιάννης παίρνει την Τιτίκα από το πανδοχείο των Θερναδιέρων και φεύγει μαζί της για το Παρίσι, όπου βρίσκουν στέγη σε ένα μοναστήρι, μετά από ανελέητο κυνηγητό από τον Ιαβέρη. Η μικρή Τιτίκα βρίσκει στο πρόσωπο του Αγιάννη έναν αληθινό πατέρα, ενώ ο Ιαβέρης συνεχίζει να τον αναζητεί.

Δέκα χρόνια αργότερα, η Τιτίκα και ο Αγιάννης αφήνουν το μοναστήρι. Ένας φοιτητής, ο Μάριος Πομερσί, ο οποίος έχει αποξενωθεί από την οικογένειά του λόγω των δημοκρατικών του απόψεων, ερωτεύεται την Τιτίκα, η οποία είναι πλέον μια πανέμορφη κοπέλα. Οι Θεναδιέροι, τώρα στο Παρίσι επικεφαλής αδίστακτης συμμορίας, ανακαλύπτουν την πραγματική ταυτότητα του Γιάννη Αγιάννη και σχεδιάζουν να τον ληστέψουν. Ο Μάριος μαθαίνει τα σχέδιά τους και καλεί την αστυνομία η οποία συλλαμβάνει τη συμμορία.

Ο Θερναδιέρος, έχοντας αποδράσει από τη φυλακή, ηγείται μιας συμμορίας ληστών με στόχο το σπίτι του Αγιάννη, κατά τη διάρκεια κρυφής συνάντησης εκεί του Μάριου και της Τιτίκας. Ωστόσο η Επονίνα, κόρη του Θερναδιέρου, η οποία είναι επίσης ερωτευμένη με το Μάριο, αναγκάζει τους ληστές να εγκαταλείψουν το σπίτι.

Εξεγερμένοι φοιτητές, υπό την αρχηγία του Ενζολορά, προετοιμάζουν επανάσταση την παραμονή της εξέγερσης του Παρισιού στις 5-6 Ιουνίου του 1832, μετά από το θάνατο του στρατηγού Λαμάρκ, του μόνου Γάλλου ηγέτη που ενδιαφερόταν για τις λαϊκές τάξεις. Στην επανάσταση συμμετέχουν και οι φτωχοί, συμπεριλαμβανομένου και του μικρού χαμινιού Γραβιά.

Την επόμενη μέρα, οι φοιτητές εξεγείρονται και δημιουργούν οδοφράγματα στα στενά του Παρισιού. Ο Αγιάννης μαθαίνοντας ότι ο αγαπημένος της Τιτίκας συμμετέχει στην εξέγερση, ενώνεται με τους φοιτητές, χωρίς να είναι σίγουρος αν θέλει να τον προστατεύσει ή να τον σκοτώσει. Η Επονίνα, που συμμετέχει στη εξέγερση για να προστατεύσει το Μάριο, καταλήγει να δεχτεί μία σφαίρα που προοριζόταν γι αυτόν και πεθαίνει ευτυχισμένη στα χέρια του. Μέσα στα οδοφράγματα ο Γιάννης Αγιάννης ξανασυναντά τον Ιαβέρη κι ενώ του παρουσιάζεται μοναδική ευκαιρία να τον σκοτώσει και να σωθεί μια για πάντα από το ανελέητο κυνηγητό του, τον αφήνει ελεύθερο και τον σώζει από τα χέρια των φοιτητών που σκόπευαν να τον εκτελέσουν.

Μέσα στη μάχη ο Μάριος τραυματίζεται και χάνει τελείως τις αισθήσεις του. Ο Γιάννης Αγιάννης παίρνει τον Μάριο στους ώμους του διαφεύγοντας μέσω των υπονόμων. Στην έξοδο πέφτει πάνω στον Ιαβέρη, τον οποίο πείθει να του δώσει διορία για να επιστρέψει τον Μάριο στην οικογένειά του. Ο Ιαβέρης δέχεται, ενώ αντιλαμβάνεται ότι είναι παγιδευμένος ανάμεσα στην πίστη του στο νόμο και στο έλεος που του έδειξε ο Αγιάννης. Αδυνατώντας να αντιμετωπίσει το δίλημμά του, αυτοκτονεί πέφτοντας στα νερά του Σηκουάνα και ο Αγιάννης μένει για πάντα ελεύθερος. Σύντομα ο Μάριος και η Τιτίκα παντρεύονται. Ο Αγιάννης χάνει τη θέληση του για τη ζωή, καθώς η Τιτίκα δεν τον χρειάζεται πλέον. Ο Μάριος, μετά και από μια συνάντηση με τον Θερναδιέρο, είναι πεπεισμένος ότι ο Αγιάννης είναι χαρακτήρας χαμηλού ηθικού αναστήματος και απομακρύνει την Τιτίκα από αυτόν. Μαθαίνει πολύ αργά για τις καλές πράξεις του και σπείδουν με την Τιτίκα στο σπίτι του, όπου βρίσκεται ετοιμοθάνατος. Ο Αγιάννης αποκαλύπτει το παρελθόν του στο ζευγάρι και στις τελευταίες του στιγμές ανακαλύπτει τελικά την ευτυχία με τη θετή του κόρη και τον γαμπρό του στο πλευρό του. Τους εκφράζει την αγάπη του και πεθαίνει.

Κύριοι χαρακτήρες

- Γιάννης Αγιάννης και Κύριος Μαγδαληνής (*Jean Valjean*): Ένας φτωχός άνδρας που κλέβει ψωμί για την αδερφή του και τις ανιψιές του. Καταδικάζεται σε φυλάκιση, και στην αποφυλάκιση του 19 χρόνια αργότερα του δίνεται ένα κίτρινο αποφυλακιστήριό που τον στιγματίζει σαν πρώην κατάδικο. Αφότου αποκτά μια νέα ζωή χάρη στον επίσκοπο Μυρηήλ, καταστρέφει το αποφυλακιστήριό του και χρησιμοποιεί νέα ταυτότητα. Γίνεται δήμαρχος με το όνομα κύριος Μαγδαληνής, όμως αποκαλύπτει την ταυτότητά του για να μην καταδικαστεί κάποιος άδικα. Έτσι εγκαταλείπει το εργοστάσιο και τη δημαρχία, ζώντας μόνιμα κυνηγημένος από τον Ιαβέρη. Υιοθετεί και μεγαλώνει την Τιτίκα, κόρη της Φαντίνας. Πεθαίνει σε μεγάλη ηλικία.
- Ιαβέρης (*Javert*): Ένας παθιασμένος αστυνομικός Επιθεωρητής που συνεχώς αναζητά, εντοπίζει και τελικά χάνει τον Γιάννη Αγιάννη. Πηγαίνει μεταμφιεσμένος στα οδοφράγματα, όμως η ταυτότητά του αποκλύπτεται. Ο Αγιάννης έχει την ευκαιρία να τον σκοτώσει, αλλά τον αφήνει ελεύθερο. Ανίκανος να αποδεχτεί ότι ένας πρώην κατάδικος του έδειξε έλεος καθώς και ότι άφησε ελεύθερο, ο Ιαβέρης αυτοκτονεί πηδώντας στο Σηκουάνα.